

Dimecres 21 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 23,27-32): En aquell temps, Jesús digué: «Ai de vosaltres, mestres de la Llei i fariseus hipòcrites, que sou com sepulcres emblanquinats: de fora semblen bonics, però per dintre són plens d'ossos i de tota mena d'impuresa! Igualment vosaltres, de fora sembleu homes justos, però per dintre sou plens d'hipocresia i de maldat. Ai de vosaltres, mestres de la Llei i fariseus hipòcrites, que construïu monuments sepulcral als profetes i decoreu les tombes dels justos, i dieu: 'Si haguéssim viscut en temps dels nostres pares, no hauríem pres part al costat d'ells en la mort dels profetes'! Dient això doneu testimoni contra vosaltres mateixos que sou els fills dels qui van assassinar els profetes. Doncs bé, acabeu d'omplir la mesura dels vostres pares!».

«Ai de vosaltres, mestres de la Llei i fariseus hipòcrites!»

+ Mn. Lluís ROQUÉ i Roqué
(Manresa, Barcelona, Espanya)

Avui, com els dies anteriors i els que segueixen, contemplem Jesús fora de si, condemnant actituds incompatibles amb un viure digne, no solament cristià, sinó també humà: «De fora sembleu homes justos, però per dintre sou plens d'hipocresia i de maldat» (Mt 23,28). Ve a confirmar que la sinceritat, la honradesa, la lleialtat, la noblesa..., són virtuts volgudes, estimades per Déu i, també, molt apreciades pels humans.

Per a no caure, doncs, en la hipocresia, he de ser molt sincer. Primer, amb Déu, perquè em vol net de cor i que detesti tota mentida per ser Ell totalment pur, la Veritat absoluta. Segon, amb mi mateix, per a no ser jo el primer enganyat, exposant-me a pecar contra l'Esperit Sant en no reconèixer els propis pecats ni manifestar-los amb claredat en el sagrament de la Penitència, o per no confiar prou en Déu, que mai no condemna al qui fa de fill pròdig ni perd ningú pel fet d'ésser pecador, sinó per no reconèixer-se'n. En tercer lloc, amb els altres, ja que també —com a Jesús— a tots ens posa fora de si la mentida, l'engany, la falta de

sinceritat, d'honradesa, de lleialtat, de noblesa..., i, per això mateix, hem d'aplicar-nos el principi: «El que no vulguis per a tu, no ho vulguis per a ningú».

Aquestes tres actituds —que podem considerar de sentit comú— les hem de fer nostres per a no caure en la hipocresia, i fer-nos càrrec que necessitem la gràcia santificant, degut al pecat original ocasionat pel “pare de la mentida”: el dimoni. Per això, farem cas a l'exhortació de sant Josepmaria: «A l'hora de l'examen vés previngut contra el dimoni mut»; tindrem també present a Orígenes, que diu: «Tota santedat fingida rau morta perquè no obra impulsada per Déu», i ens regirem, sempre, pel principi elemental i simple proposat per Jesús: «Digueu sí, quan és sí; no, quan és no» (Mt 5,37).

Maria no es passa amb les paraules, però el seu sí al bé, a la gràcia, fou únic i verídic; el seu no al mal, al pecat, fou rotund i sincer.